

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Олег Посикалюк

кандидат юридичних наук, доцент,
старший науковий співробітник Відділу міжнародного
приватного права та правових проблем євроінтеграції
Науково-дослідного інституту приватного права
і підприємництва
імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України,
перший заступник головного редактора
юридичного журналу "Право України"
(Київ, Україна)
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8841-8481>
oleg.posykaliuk@gmail.com

УДК 347.1

ПРОЄКТ РЕГЛАМЕНТУ ЄС ЩОДО ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ
ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ПРИВАТНЕ ПРАВО

АНОТАЦІЯ. 21 квітня 2021 р. Єврокомісія опублікувала пропозиції щодо регламенту Європейського Парламенту та Ради, що виставляє гармонізовані правила щодо штучного інтелекту (акт про штучний інтелект) та внесення змін до деяких законодавчих актів Союзу (Проект регламенту щодо штучного інтелекту, Проект регламенту). Це вже встигло викликати інтерес у вітчизняних науковців і науковців-практиків.

Мета статті – спрогнозувати вплив Проекту регламенту щодо штучного інтелекту на вітчизняне приватноправове регулювання відносин, що опосередковують створення та використання штучного інтелекту.

На основі проведеного дослідження було прогнозовано основні зміни в приватноправовому регулюванні відносин, що опосередковують створення та використання штучного інтелекту, принаймні на рівні таких загальних засад цивільного законодавства, як неприпустимість свавільного втручання у сферу особистого життя людини, свобода підприємницької діяльності, а також свобода договору.

Крім того, розроблення та ухвалення Проекту регламенту щодо штучного інтелекту буде сприяти появі нового регулювання цивільних відносин, які опосередковують створення та використання штучного інтелекту, а саме: особистих немайнових відносин (використання штучного інтелекту створює ризики для таких особистих немайнових прав, як право на гідність, приватність, персональні дані, інформацію, але не обмежується ними); відносин інтелектуальної власності (відносини щодо правової охорони штучного інтелекту як об'єкта інтелектуальної власності; відносини щодо використання штучного інтелекту для створення об'єктів права інтелектуальної власності); договірні відносини (договори, предметом яких є створення або використання штучного інтелекту; договори, при укладанні яких в тій чи іншій формі використовується штучний інтелект); зобов'язання з відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок використання штучного інтелекту (як майнової, так і немайнової).

Ключові слова: штучний інтелект; правове регулювання; приватне право; Проект регламенту щодо штучного інтелекту.

21 квітня 2021 р. Єврокомісія опублікувала пропозиції щодо регламенту Європейського Парламенту та Ради, що виставляє гармонізовані правила щодо штучного інтелекту (акт про штучний інтелект) та внесення змін до деяких законодавчих актів Союзу (далі – Проект регламенту щодо штучного інтелекту, Проект регламенту)¹. Це вже встигло викликати інтерес у вітчизняних науковців і науковців-практиків².

Мета дослідження – спрогнозувати вплив Проекту регламенту щодо штучного інтелекту на вітчизняне приватноправове регулювання відносин, що опосередковують створення та використання штучного інтелекту.

Насамперед необхідність враховувати положення Проекту регламенту щодо штучного інтелекту пояснюється закладеною у ньому екстра-територіальною дією, яка подібна до тієї, що є у Загальному регламенті про захист даних (англ. *General Data Protection Regulation, GDPR*)³ та скасованій Директиві “Про захист фізичних осіб при обробці персональних даних і про вільне переміщення таких даних”⁴. Ідеться про ст. 2(1) Проекту регламенту, в якій визначається сфера його застосування:

Цей Регламент застосовується якщо:

- (а) провайдери виставляють на продаж або вводять в експлуатацію системи штучного інтелекту на території Союзу, незалежно від того, чи створені такі провайдери в самому Союзі чи в третій країні;
- (б) користувачі систем штучного інтелекту розташовані на території Союзу;
- (с) провайдери та користувачі систем штучного інтелекту знаходяться в третій країні, тоді як результати, створенні системою, використовуються в Союзі⁵.

¹ Proposal for a Regulation of The European Parliament and of The Council Laying Down Harmonised Rules on Artificial Intelligence (Artificial Intelligence Act) and Amending Certain Union Legislative Acts COM/2021/206 final <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52021PC0206>> (accessed: 16.12.2021).

² Див.: Орест Красівський, Михайло Янишівський, ‘Обчислювальне право: сумісність із правами людини та законодавче регулювання’ (2021) 1 Демократичне врядування; ‘Єврокомісія пропонує нові правила використання штучного інтелекту’ (Центр демократії та верховенства права, 28.04.2021) <<https://cedem.org.ua/news/ec-shtuchnyi-intelekt>> (дата звернення: 16.12.2021); Владислав Власюк, ‘Регламент всього: як буде врегульовано штучний інтелект’ (Економічна правда, 20.05.2021) <<https://www.epravda.com.ua/columns/2021/05/20/674070>> (дата звернення: 16.12.2021) та інші.

³ See: Benjamin Greze, ‘The extra-territorial enforcement of the GDPR: a genuine issue and the quest for alternatives’ [2019] 9 (2) International Data Privacy Law 109–28; Adele Azzi, ‘The Challenges Faced by the Extraterritorial Scope of the General Data Protection Regulation’ (2018) 9 J. Intell. Prop. Info. Tech. & Elec. Com. L. 126; Kimberly A. Houser, W. Gregory Voss, ‘GDPR: The End of Google and Facebook or a New Paradigm in Data Privacy?’ [2018] 25 (1) RICH. J.L. & TECH and others.

⁴ See: Christopher Kuner, ‘Extraterritoriality and regulation of international data transfers in EU data protection law’ [2015] 5 (4) International Data Privacy Law 235–45; Lokke Moerel, ‘The long arm of EU data protection law: Does the Data Protection Directive apply to processing of personal data of EU citizens by websites worldwide?’ [2011] 1 (1) International Data Privacy Law 28–46; Yves Poullet, ‘Transborder Data Flows and Extraterritoriality: The European Position’ (2007) 2 J. Int’l Com. L. & Tech. 141 and others.

⁵ Artificial Intelligence Act (n 1).

Очевидно, що ні розробник, ні постачальник систем штучного інтелекту не в змозі передбачити навіть не самих замовників, а застосування такими замовниками результатів, створених системою штучного інтелекту⁶. При цьому такі компанії, які створені або знаходяться за межами Європейського Союзу (далі – ЄС), у разі порушення вимог Регламенту також будуть підлягати відповідальності у вигляді адміністративних штрафів, розмір яких може сягати 30 млн євро або 6 % від загального світового річного обороту за попередній фінансовий рік, залежно від того, що вище (статті 71(3), 71(4), 71(5) Регламенту).

Намагання Європейської комісії розширити сферу застосування Регламенту щодо штучного інтелекту треба пояснювати не тільки, і не стільки, технічними особливостями “глобального характеру цифрової екосистеми”⁷, скільки соціально-економічними факторами. Серед останніх слід вказати на: по-перше, намагання забезпечити захист усіх споживачів і підприємств ЄС від шкідливих технологій, продуктів, вмісту та практик; по-друге, спроба уникнути невігідних наслідків для європейських компаній, які опинились б в невігідному конкурентному становищі, якби лише вони підпадали під правила Регламенту⁸. Усе це призводить до так званого “Брюсельського ефекту” (“*Brussels effect*”), під яким А. Бредфорд розуміє розширення регуляторних можливостей ЄС внаслідок як того факту, що регулювання є “екстериторіальним і дуже нееластичним”, так і того факту, що відмова від ринку ЄС “навіть віддалено не є комерційно життєздатним варіантом”⁹. Так, компанії у підсумку дотримуються правил ЄС навіть в інших країнах, тому що практичніше мати єдиний підхід у всьому світі, що дає змогу ЄС де-факто (хоча і не де-юре) поширювати свої закони на міжнародному рівні за допомогою ринкових механізмів. Також компаніям буде важче пояснити, чому вони не приймають настільки ж високі стандарти, коли працюють в інших країнах¹⁰. Крім того, ухвалення Регламенту зробить ЄС прикладом належного урядування у сфері використання технологій штучного інтелекту, що дає змогу очікувати подібного “гармонізуючого” ефекту, який має Загальний регламент про захист даних¹¹. Завдяки цьому ринок і регулятивні функції ЄС створюють глобальні стандарти, які дотриму-

⁶ Armen Zh. Stepanyan, ‘European Artificial Intelligence Act: Should Russia Implement the Same?’ [2021] 8 (3) *Kutafin Law Review* 408.

⁷ Hein Hobbelen, Francine Cunningham, Clara Denihan, ‘The European Commission’s Ambitious Regulatory Agenda in the Field of Digital Services and AI: a status update from Brussels on the DSA, DMA and AI Act’ (*International Bar Association*, 02.08.2021) <<https://www.ibanet.org/eu-commission-regulatory-agenda-digital-services>> (accessed: 16.12.2021).

⁸ Ibid.

⁹ Anu Bradford, *The Brussels Effect: How the European Union Rules the World* (Oxford University Press 2020) 142.

¹⁰ L Floridi, ‘Translating principles into practices of digital ethics: Five risks of being unethical’ [2019] 32 (2) *Philosophy & Technology* 185–193.

¹¹ L Floridi, ‘The European Legislation on AI: a Brief Analysis of its Philosophical Approach’ (2021) 34 *Philos. Technol.* 215–22.

ються приватними компаніями та, зі свого боку, адаптуються третіми країнами.

Окрім того, обов'язок України врахувати положення Акта щодо штучного інтелекту, у разі його ухвалення, впливає з Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони¹². Це можна підтвердити положеннями Угоди, як передбачають обов'язки у сферах, що тією чи іншою мірою охоплюються проектом Регламенту, зокрема щодо 'забезпечення належного рівня захисту персональних даних відповідно до найвищих європейських та міжнародних стандартів' (ст. 15), лібералізації 'торгівлі комп'ютерними послугами' (ст. 108), 'захисту права на приватне життя та основоположних прав і свобод людини, зокрема у зв'язку з передачею персональних даних' (ч. 2 ст. 129), сприяння 'розвитку електронної торгівлі' (статті 139–140), 'спрощення створення і комерційного використання інноваційних продуктів та продуктів творчої діяльності' (ст. 157), 'забезпечення дотримання охорони прав інтелектуальної власності' (ст. 230), 'забезпечення високого рівня захисту прав споживачів' (ст. 415) та багатьма іншими.

Оскільки Регламент спрямований на 'створення єдиної правової бази, зокрема для розробки, маркетингу та використання штучного інтелекту відповідно до цінностей Європейського Союзу' (п. 1 преамбули), можна передбачити, що його ухвалення спричинить значні зміни в правовому регулюванні не тільки публічної, а й приватної сфер. Спробуємо спрогнозувати основні такі зміни в приватноправовому регулюванні, які будуть потребувати відповідної реакції вітчизняного законодавця принаймні на рівні загальних засад цивільного законодавства.

Непринциповіст' свавільного втручання у сферу особистого життя людини. Використання штучного інтелекту з огляду на його специфічні характеристики, такі як неясність, складність, залежність від даних, автономна поведінка, може негативно вплинути на низку основоположних прав. Так, технології штучного інтелекту можуть бути використані неправомірно і надати нові й потужні інструменти для маніпуляцій, експлуатації та соціального контролю. Така практика є особливо шкідливою і має бути заборонена, оскільки вона суперечить цінностям ЄС. Тому Проєкт регламенту спрямований, серед іншого, також на забезпечення захисту прав людини на гідність, на повагу до приватного життя, на персональні дані від ризиків, пов'язаних із використанням штучного інтелекту.

¹² Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27 червня 2014 р. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text> (дата звернення: 16.12.2021).

Таким чином, хоча Проєкт регламенту про штучний інтелект не поширюється безпосередньо на “контролерів” чи “процесорів” як учасників відносин щодо обробки персональних даних, він, по суті, застосовуватиметься до ситуацій, коли “персональні дані” (як визначено Загальним регламентом про захист даних) використовуються у системах штучного інтелекту (як визначено в Проєкті регламенту), а якщо це може становити неприйнятні ризики, це буде покладати на учасників додаткові зобов’язання порівняно із Загальним регламентом про захист даних. Проєкт регламенту про штучний інтелект також застосовуватиметься до використання даних, які не є “персональними даними” (у розумінні Загального регламенту про захист даних), але якщо таке використання має наслідки для окремих осіб на основі їхніх індивідуальних особливостей. Тобто коли дані не задовольняють вимогу щодо “ідентифікації”, але дозволяють взаємодіяти з особами або накладають на них наслідки, і ці взаємодії чи наслідки підпадають під дію Проєкту регламенту про штучний інтелект¹³.

Свобода підприємницької діяльності, а також свобода наукової і технічної творчості. Проєкт накладає деякі обмеження на свободу підприємницької діяльності, а також свободу наукової і технічної творчості, з метою дотримання балансу між цими свободами та суспільним інтересом, таким як здоров’я, безпека, захист споживачів і захист інших основоположних прав при розробленні та використанні технологій штучного інтелекту.

Зокрема, у Проєкті пропонується заборонити виставляти на продаж або вводити в експлуатацію або використовувати системи штучного інтелекту, які: а) використовують прийоми, що впливають на підсвідомість, поза усвідомленням людини, щоб суттєво спотворити її поведінку таким чином, що завдає або може завдати цій чи іншій особі фізичну чи психологічну шкоду; б) використовують будь-яку вразливість певної групи осіб через їх вік, фізичні чи розумові вади, щоб суттєво спотворити поведінку людини, яка належить до цієї групи, таким чином, що завдає або може завдати цій чи іншій особі фізичну чи психологічну шкоду; в) використовуються органами державної влади або від їх імені для оцінки чи класифікації надійності фізичних осіб протягом певного періоду часу на основі їх соціальної поведінки або відомих чи передбачених особистих або особистісних характеристик, що призводить до шкідливого або несприятливого ставлення до певних фізичних осіб або цілих їх груп; г) використовуються для дистанційної біометричної ідентифікації в режимі реального часу в загальнодоступних місцях з метою захисту правопорядку, крім випадків, передбачених законом (ст. 5).

¹³ Greenleaf Graham, “The “Brussels Effect” of the EU’s “AI Act” on Data Privacy Outside Europe” (2021) 171 Privacy Laws & Business International Report 3–7.

Крім того, Проєкт застосовує ризик-орієнтований підхід, відповідно до якого для використання систем штучного інтелекту з підвищеним ризиком (*high-risk AI systems*) встановлюються спеціальні правила. Кваліфікації тієї чи іншої системи штучного інтелекту як системи з підвищеним ризиком залежить не тільки від функції, яку виконує система, але також від конкретної мети та способів її використання. Так, передбачається два основних критерії для віднесення систем штучного інтелекту до систем підвищеного ризику. Відповідно до першого критерія системи штучного інтелекту визнаються з підвищеним ризиком, якщо вони призначені для використання як компонент безпеки продуктів, які підлягають попередній оцінці третьою стороною на предмет їх відповідності Гармонізованому законодавству ЄС. За другим критерієм системами штучного інтелекту з підвищеним ризиком визнаються ті системи, які здебільшого стосуються основоположних прав людини, та передбачені у вичерпному переліку в додатку до Проєкту регламенту. Нині Проєкт передбачає системи штучного інтелекту з підвищеним ризиком у таких сферах, як: біометрична ідентифікація та категоризація фізичних осіб; управління та експлуатація критичної інфраструктури; освіта та професійна підготовка; зайнятість населення; доступ і користування основними приватними послугами та державними послугами та допомогоюми; правоохоронна діяльність; міграція, надання притулку та прикордонний контроль; здійснення правосуддя та демократичні процеси. Цей перелік може бути доповнений у передбаченому Проєктом порядку.

Системи штучного інтелекту з підвищеним ризиком повинні відповідати цілій низці вимог, які стосуються: системи керування ризиками (ст. 9); наборів даних та управління даними (ст. 10); технічної документації (ст. 11); автоматичного протоколювання (ст. 12); прозорості та надання необхідної інформації користувачам (ст. 13); контроль людиною протягом використання штучного інтелекту (ст. 14); точності, надійності та безпеки (ст. 15). Крім того, Проєкт регламенту закріплює перелік обов'язків провайдерів, імпортерів, дистриб'юторів, користувачів систем штучного інтелекту з підвищеним ризиком (статті 16–29).

Свобода договору. Очевидно, що суб'єкти приватного права схильні самостійно визначати власні умови та бізнес моделі здійснення ними прав на свободу договору та свободу підприємницької діяльності без вказівок держави щодо змісту такої діяльності. У цьому контексті вони можуть вживати заходів, які суттєво впливають на споживачів та їхні права. Не завжди може бути доступний засіб юридичного захисту проти таких рішень приватних суб'єктів, який дозволив би збалансувати такі рішення з правами та законними інтересами інших осіб і забезпечити певний ступінь передбачуваності. Саме тому Проєкт регламенту містить норми, які тією чи іншою мірою обмежують свободу договору, безпосередньо

або опосередковано визначаючи зміст договорів щодо створення та використання систем штучного інтелекту. Прикладами таких норм можуть слугувати, по-перше, норми, які визначають вимоги щодо створення та використання систем штучного інтелекту з підвищеним ризиком, дотримання яких, зі свого боку, впливатиме на зміст договорів між учасниками таких відносин: вимоги щодо системи керування ризиками як безперервного повторюваного процесу, що виконується протягом усього життєвого циклу системи штучного інтелекту з підвищеним ризиком, що вимагає регулярного систематичного оновлення (ст. 9); вимоги до наборів даних для навчання, перевірки та тестування щодо їх релевантності, репрезентативності, повноти та безпомилковості (ст. 10); вимоги щодо автоматичного протоколювання під час роботи системи штучного інтелекту з підвищеним ризиком протягом усього життєвого циклу, який відповідає передбачуваній меті цієї системи. По-друге, Проект регламенту передбачає низку обов'язків учасників відносин щодо створення та використання систем штучного інтелекту з підвищеним ризиком, порядок виконання яких, безсумнівно, може охоплюватися змістом договорів між ними, наприклад: обов'язок забезпечувати користувачів необхідною, повною, правильною та чіткою інформацією щодо характеристик, можливостей та обмежень продуктивності систем штучного інтелекту з підвищеним ризиком, яка є релевантною, доступною та зрозумілою для користувачів (ст. 13); обов'язок користувачів систем штучного інтелекту з підвищеним ризиком використовувати надану їм відповідну інформацію (ст. 29).

Висновки. Отже, Проект регламенту щодо штучного інтелекту, у разі свого ухвалення, буде мати широкий спектр наслідків не тільки для публічно-правового, а й для приватноправового регулювання, не тільки для країн – членів ЄС, а й далеко за його межами. При цьому вплив на приватне право очевидно не обмежиться описаними в статті випадками, коли положення Проекту межують із загальними засадами цивільного законодавства. Отже, можна спрогнозувати, що розроблення та ухвалення Проекту регламенту щодо штучного інтелекту буде сприяти появі нового регулювання цивільних відносин, які опосередковують створення та використання штучного інтелекту, а саме: особистих немайнових відносин (використання штучного інтелекту створює ризики для таких особистих немайнових прав, як право на гідність, приватність, персональні дані, інформацію, але не обмежується ними); відносин інтелектуальної власності (відносини щодо правової охорони штучного інтелекту як об'єкта інтелектуальної власності; відносини щодо використання штучного інтелекту для створення об'єктів права інтелектуальної власності); договірні відносини (договори, предметом яких є створення або використання штучного інтелекту; договори, при укладанні яких в тій чи іншій

формі використовується штучний інтелект); зобов'язання з відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок використання штучного інтелекту (як майнової, так і немайнової).

REFERENCES

Bibliography

Authored books

1. Bradford A, *The Brussels Effect: How the European Union Rules the World* (Oxford University Press 2020) (in English).

Journal articles

2. Azzi A, 'The Challenges Faced by the Extraterritorial Scope of the General Data Protection Regulation' (2018) 9 J. Intell. Prop. Info. Tech. & Elec. Com. L. 126 (in English).
3. Floridi L, 'The European Legislation on AI: a Brief Analysis of its Philosophical Approach' (2021) 34 Philos. Technol. 215–22 (in English).
4. Floridi L, 'Translating principles into practices of digital ethics: Five risks of being unethical' [2019] 32 (2) Philosophy & Technology 185–93 (in English).
5. Graham G, 'The "Brussels Effect" of the EU's "AI Act" on Data Privacy Outside Europe' (2021) 171 Privacy Laws & Business International Report 3–7 (in English).
6. Greze B, 'The extra-territorial enforcement of the GDPR: a genuine issue and the quest for alternatives' [2019] 9 (2) International Data Privacy Law 109–28 (in English).
7. Houser K, Voss G, 'GDPR: The End of Google and Facebook or a New Paradigm in Data Privacy?' [2018] 25 (1) RICH. J.L. & TECH (in English).
8. Kuner C, 'Extraterritoriality and regulation of international data transfers in EU data protection law' [2015] 5 (4) International Data Privacy Law 235–45 (in English).
9. Moerel L, 'The long arm of EU data protection law: Does the Data Protection Directive apply to processing of personal data of EU citizens by websites worldwide?' [2011] 1 (1) International Data Privacy Law 28–46 (in English).
10. Poulet Y, 'Transborder Data Flows and Extraterritoriality: The European Position' (2007) 2 J. Int'l Com. L. & Tech. 141 (in English).
11. Stepanyan A, 'European Artificial Intelligence Act: Should Russia Implement the Same?' [2021] 8 (3) Kutafin Law Review 408 (in English).
12. Krasivskiy O, Yanyshivskiy M, 'Obchysliuvane pravo: sumisnist iz pravamy liudyny ta zakonodavche rehuliuвання' (2021) 1 Demokratychne vriaduvannya (in Ukrainian).

Websites

13. Hobbelen H, Cunningham F, Denihan C, 'The European Commission's Ambitious Regulatory Agenda in the Field of Digital Services and AI: a status update from Brussels on the DSA, DMA and AI Act' (*International Bar Association*, 02.08.2021) <<https://www.ibanet.org/eu-commission-regulatory-agenda-digital-services>> (accessed: 16.12.2021) (in English).
14. 'Ievrokomisiia proponuie novi pravyla vykorystannia shtuchnoho intelektu' (*Tsentra demokratsii ta verkhovenstva prava*, 28.04.2021) <<https://cedem.org.ua/news/ec-shtuchnyi-intelekt>> (accessed: 16.12.2021) (in Ukrainian).
15. Vlasiuk V, 'Rehlament vsoho: yak bude vrehulovano shtuchnyi intelekt' (*Ekonomichna pravda*, 20.05.2021) <<https://www.epravda.com.ua/columns/2021/05/20/674070>> (accessed: 16.12.2021) (in Ukrainian).

Oleg Posykaliuk

PROPOSAL FOR ARTIFICIAL INTELLIGENCE ACT
AND ITS INFLUENCE ON PRIVATE LAW

ABSTRACT. On 21 April 2021, the European Commission published Proposal for a Regulation of The European Parliament and of The Council Laying Down Harmonised Rules on Artificial Intelligence (Artificial Intelligence Act) and Amending Certain Union Legislative Acts (Proposal for Artificial Intelligence Act). It has already become the subject of scientific and scientific-practical domestic research.

The purpose of the article is to predict the impact of the Proposal for Artificial Intelligence Act on domestic private law regulation of relations concerning the providing and use of artificial intelligence.

Based on the study, the main changes in private law regulation concerning the providing and use of artificial intelligence were predicted, at least at the level of such general principles of civil law as protection from arbitrary interference with personal life, business freedom and freedom of contract.

In addition, the adoption of the Proposal for Artificial Intelligence Act will contribute to the emergence of new regulation of civil relations concerning the providing and use of artificial intelligence, namely: personal non-property relations (the use of artificial intelligence creates risks to personal non-property rights, such as privacy, personal data, information, but not limited to them); intellectual property relations (protection of artificial intelligence as an object of intellectual property; use of artificial intelligence to create objects of intellectual property rights); contractual relations (contracts concerning the providing and use of artificial intelligence; agreements concluded in one form or another with the help of artificial intelligence); tort obligations to pay damages caused by the use of artificial intelligence (both property and non-property).

KEYWORDS: artificial intelligence; legal regulation; private law; Proposal for Artificial Intelligence Act.